

PAUL NOORMAN

1930-2010

PAUL NOORMAN EN ZIJN BETEKENIS VOOR DE ROTTERDAMSE KUNSTSTICHTING

door Hugo Bongers

Paul Noorman, die op 30 september 2010 overleed, was van 1 januari 1982 tot zijn pensionering in september 1990 directeur van de Rotterdamse Kunststichting. Zijn aanstelling bij deze belangrijke Rotterdamse culturele instelling wekte indertijd wel verbazing. Bij zijn benoeming was de in wis- en natuurkunde afgestudeerde Noorman immers zakelijk directeur van het Laboratorium voor Ruimtevaart-onderzoek in Utrecht. Wat doet zo iemand in de culturele sector? Voor Noorman zelf, die ooit overwoog om piano te studeren en die thuis veel op de piano speelde, was de kunstwereld een terugkeer naar een oude liefde. Naast pianospel was Noorman ook een verwoed lezer en verzamelaar van boeken. Ook bezocht hij actief voorstellingen en tentoonstellingen.

Paul Noorman werd geboren in 1930. In 1952 studeerde hij af bij de faculteit wis- en natuurkunde van de Universiteit van Amsterdam, toen nog Gemeente Universiteit geheeten. Vervolgens werkte hij enkele jaren als onderzoeker in Parijs, keerde terug naar zijn *alma mater* waar hij aan zijn promotie-onderzoek begon. Na zijn promotie in 1965 werkte hij nog enkele jaren in de Verenigde Staten. Bij zijn terugkeer op de Universiteit van

Amsterdam raakte hij betrokken bij de grote bestuurlijke omwentelingen die zich eind jaren zestig aan deze universiteit voltrokken. Hij werd in 1972 lid van het eerste College van Bestuur. Dit nieuwe bestuursorgaan kwam in de plaats van het corps van almachtige hoogleraren. De aansturing van de universiteit werd vanaf dat moment gebaseerd op een meer democratisch systeem van verkiezingen en vertegenwoordiging van geledingen. Na vier jaar vertrok Noorman om lid te worden van het managementteam van het Laboratorium voor Ruimtevaart en Onderzoek van Zon en Sterren in Utrecht. Daar bleef hij werkzaam tot zijn benoeming in Rotterdam.

Aan de universiteit stond Paul Noorman bekend als een heldere en krachtige bestuurder, analytisch ingesteld en een harde onderhandelaar. Dat moet het bestuur van de Rotterdamse Kunststichting hebben aangezien. Er lag hier een zware taak te wachten, want de Kunststichting was in het ongereede geraakt. Zijn voorganger, de documentairemaker Hans Keller, had slechts korte tijd zijn ambt vervuld en was teleurgesteld vertrokken. Gedurende een jaar had *grand old man* van de kunstsector Willy Hofman, net